

frem fra Krogene og under en bekymringsfuld Alvorsmaske skjuler sit Had og mætter sin Skadefryd! Den Niddingsdaad, der er udført i Aften, kalder paa alle dem, som endnu finder det værd at kæmpe og lide for Retten til at leve under Frimands Kaar. Lad os ikke misunde Dagens Helte deres Triumf! Den Mindesten, Historien engang vil rejse over denne Sejr, skal blive en Skamstøtte! Jeg stoler paa Ungdommen! Den vil ikke lade sig bedrage! Denne skønne Jord, der svæver frit i Stjernevrимlen, er v o r, og vi anerkender ingen fremmed Voldsherres Ret over vort Liv. Vi elsker vort stormombruste Land, vor fælles Lyst og Sorg og Ære, og vi vil værne det som Odelseje for de ufødte Slægter! ... Et Leve for Friheden! Et Leve for Danmark! Et Leve for Frihedens Danmark!“

IV.

En Solskinsdag i Begyndelsen af Januar kørte Jytte og hendes Kæreste til Raadhuset. Da de en halv Time efter kom ud derfra, var de gifte. I det smukke Vejr kørte de ud til Frederiksberg Have, hvor de spiste Frokost. Den næste Dag skulde de rejse til Italien og indtil videre bo i Gargnano, en lille By ved Gardasøen, som Jytte paa sin første Italiensrejse havde forelsket sig i og allerede dengang udset sig til Kærlighedsskjul i sine Hvedebrødsdage.

Iøvrigt havde de lejet Lejlighed i Grønningen, havde ogsaa købt Udstyr; men da de vilde være borte hele